

(א) מדרש לז: טו [שם
ע"ש] א. [ג'ל רבא וכו']
ב"ר"ף וכו' וכו'. וכן איתא
במדרש לז: טו [ד' כ"ב מג:;
ה] [למאן ז"ה. א"ל,
ו] [שמות כ"ג] ו' [ע"י דף
ז"ה: ט; ח] [דף ע"ה].

הגהות הב"ח

(א) גמ' הו"ל ונהנה. ג"כ
ע"י דף מג ע"ה:

מוסף רש"י

נאנסו בהליכה חיבב.
מפני שהוא נושא שכר,
כשהוא הולך ללכת ליה
שמינו להוליכו לבית חמו
גמר ומקני נפשיה בחזרה
פטור. דלית ליה הנאה
שלא נתקבלו (נדרים לא;
ע"ש וכו'). איתביה כו'
ובהזרה פטור. וה"ל
כי אמינא בחזרה אמינא
ולפטור (שם). מי לא
זבנה. ובחזרה מני כנושא
שכר [לא] הו' (שם).
פשיעה בבעלים. אחד
מן השומרים שפעה כשהו
בעלים במלכתו (קטן
ז"ה).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא פא.

עין משפט
נר מצוה

ע"פ א ב מ"י פ"י מהל'
שכירות הלכה ג סמג
עשין פט טו"ש"ע ח"מ ס'
ש"פ פ"א:
ב ג מ"י פ"ג מהלכות
שאלה ופקדון הלכה ב
סמג עשין נב טו"ש"ע ח"מ
ס' שמ ספ"ח ח:
פא ד מ"י פ"ב מהלכות
שליחין ושותפין
הלכה ח ועשין במשנה למך
סמג עשין פב טו"ש"ע
ח"מ ס' קפו ע"ה א:
פב ה ו ז מ"י שם טור
ש"ע שם ספ"ק ב [כל
זה וכן מה שלמעלה א ב ג
ד הו"א כ"כ אלפס פרק ח
ד"מ דף קכ"ג].
פג ה ט י ב ל מ"י פ"י
ב ועשין ב"מ וכו"מ
ובלחם משנה ופ"ב מהל'
שאלה הל' ו' סמג עשין פב
טו"ש"ע ח"מ ס' שה ספ"ק
ו י"ט שמו ספ"ק ה וספ"ק
ח:
פד מ מ"י שם פ"א הלכה
ג סמג שם וס"י פט
טו"ש"ע ח"מ ס' שמו ספ"ק
יט:

הא גמרתיו שומר שכר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והצילום פטור השומר. וגזי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. מידק הא גמרתיו שומר שכר הוא אלף הכי דייק מינה: הא הצא מעות. דגלי אדעתא דתפיס ליה אלגריה שומר שכר הוא:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

הא גמרתיו שומר שכר לא "הא הבא מעות וטול את שלך שומר שכר אבל גמרתיו מאי שומר חנם אי הכי אדתינו וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן גמרתיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הו' קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הוא הדין גמרתיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שמחזירה ומשני אמר רפרם בר פפא א"ר חסדא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור איבעיא להו פטור משואל וחייב כשומר שכר או דלמא שומר שכר נמי לא הו' אמר אמרימר מסתברא פטור משואל וחייב כשומר שכר (א) הואיל ונהנה מהנה הוה (ב) תניא כוותיה דאמימר

הא גמרתיו שומר שכר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והצילום פטור השומר. וגזי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. מידק הא גמרתיו שומר שכר הוא אלף הכי דייק מינה: הא הצא מעות. דגלי אדעתא דתפיס ליה אלגריה שומר שכר הוא: אלף גמרתיו מאי שומר חנם. דכל כמה דלא גלי דעתיה ורית לן למימר דתפיס ליה אלגריה כלתה שמירת שכר פעולה מדגמריה ואודעייה. וגזי שואל נמי כלתה שמירת שאלה מדידעו הצעלים שכלו ימי השאלה דהתם לאו לאודועי צעי דהא ידע שלכך וכך ימים השאלה לו: שומר חנם נמי לא הו'. דליתו שומרו לו עוד קאמר ליה: קמ"ל דליתו תופסו על שכרו הוא דקאמר ליה אלף מדין פקדון לא סליק נפשיה: מאי לאו הוא הדין לגמרתיו. והאי דנקט טול את שלך לאשמעינן מינה דשומר חנם מיהת הו' כדלמרחן: וכן בשעה שמחזירה. כל כמה דלא אמר ליה משאל שלח קמה ברשותיה דשואל כי היכי דבשעת שאלה קיימא ברשות משאל עד לאמר ליה שואל שלח. וקס"ד דמשכלו ימי שאלה קאמר דדמי לגמרתיו: פטור משואל. מאונסין: וחייב כשומר שכר. בגניבה ואצדקה: הואיל ונהנה בשאלה: מהני. להיות עליה שומר שכר עד שתגיע ליד הצעלים: לשגזן לבית חמו. סבלנות לארוסמו: כפי טובה הנאה. שחזיקו לי טובה שפקדמים בסבלנות: ונאנסו בהליכה חיבב. דהואיל וקפץ דמיהן ומשכן לשם לקיחה הרי הם לקומין זידו עד שידע שאינה לקומה. והכי נמי אמרינן בהמוכר את הספינה (ב"ב ד' פז:): אמר שמואל הלוקח כלי מן האומן על מנת לזקרו ואם אין צו מוס יקחנו ונאנסו זידו חייב והו' דק"ז דמיה: תחזירה פטור. מאונסין מפני שהו' כנושא שכר בחזרה ולא כשואל ומהו נשיאות שכרו הואיל ונהנה שנתפאר בהן. והיינו כוותיה דאמימר דאע"ג דהיבז ליה כפי טובה הנאה שבהן הו' עליהו שומר שכר אחר שכלתה שמירת המקח הואיל ונהנה כל שכן גזי שאלה דלא היבז ליה מדי: שומר לי ואשומר לך שומר שכר. וחייב אם נגנבה: ואמאי שמירה בצעלים היא. צעליו של חפץ זה שנגנב במלכתו של שומר היה שאלהו הוא משמר היה לו וכתוב אש צעליו עמו לא ישלם ודרשינן לקמן עמו במלכתו ואע"ג

ההנהגה הוה (ב) תניא כוותיה דאמימר דהלוקח כלים מבית האומן לשגזן לבית חמו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חיבב בחזירה פטור מפני שהוא כנושא שכר (א) ההוא גברא דובין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהלך אזל ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתנים אתא לקמיה דרב נחמן יחיביה איתביה (ב) רבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חיבב ובחזרה פטור מפני שהוא כנושא שכר א"ל יחזרה דהאי הליכה היא מאי טעמא סברא הוא בחזירתו אילו אשכח לזבוניה מי לא זבנה: שומר לי ואשומר לך שומר שכר: (ג) ואמאי השמירה בבעלים היא א"ר פפא דאמר ליה שומר לי ואשומר לך למחר תנו רבנן ישמור לי ואשומר לך השאילני ואשאלך שומר לי ואשאלך השאילני ואשומר לך בולן נעשו שומרי שכר זה לזה ואמאי בשמירה בבעלי? היא א"ר פפא דאמר ליה שומר לי היום ואשומר לך למחר הנהו אהלוויי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו ההוא יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו ליה גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא הייביניהו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתיא שכרא הוה קא שתי הניחא למאן דאמר (ד) פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לדידיי זיל אפי לן את ואמרו להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשינן ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשומר לך למחר. דלאו במלכתו הוה השתא: השאילני ואשאל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאלו: שמירה בצעלים היא. אשומר לי ואשומר לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאל לך כללי שומר לי ואשאלך או השאילני ואשומר לך אין כאן צעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים צו בגדים והוא עשב. ואיכא דלמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בצעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דהיא שפעה סברא הוה שסי. ולא היה במלכתו שעדיין לא התחיל לאפות ונמלא שפעה שנעשו הן שומרין לא מסר ענמו להיות מלכתו עליו אבל אם נתעסק מרד ואפה ולאחר שאפה שמי שכר וצאותה שעה אצדה טלימו פשיעה בצעלים נמי הו' הואיל וכשנעשו שומרין היה במלכתו דלמרינן לקמן (ד' ז"ה): היה עמו בשעת שאלה אינו צריך להיות עמו בשעת שזורה ומתה: הניחא למאן דאמר. צפרק השואל (ה). פשיעה בצעלים פטור היינו דליכסוף: אלא למאן דאמר פשיעה בצעלים חייב. שלא נאמרה פטור בצעלים אלף צעליו ושומר שכר שחיונו בלא פשיעה אלף שומר חנם שחיונו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעליו עמו הואיל ופשע אמאי איכסוף: כשהוא אגרא וכו'. והו' להו שומר שכר:

דשואל כתיב לקמן דרשינן ליה נמי אכולהו שומרין צפרק השואל (לקמן ד' ז"ה): ואני אשומר לך למחר. דלאו במלכתו הוה השתא: השאילני ואשאל לך. דין זה שואל להתחייב צאונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאלו: שמירה בצעלים היא. אשומר לי ואשומר לך קאי ששניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני כללך ואני אשאל לך כללי שומר לי ואשאלך או השאילני ואשומר לך אין כאן צעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלוויי. מוכרי אהל שמכבסים צו בגדים והוא עשב. ואיכא דלמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' איניהו בשמירת טלימו אלף כשומרי חנם ואכטריך למימר פשעו זה דאי לא לא מיחייבי: פשיעה בצעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דהיא שפעה סברא הוה שסי. ולא היה במלכתו שעדיין לא התחיל לאפות ונמלא שפעה שנעשו הן שומרין לא מסר ענמו להיות מלכתו עליו אבל אם נתעסק מרד ואפה ולאחר שאפה שמי שכר וצאותה שעה אצדה טלימו פשיעה בצעלים נמי הו' הואיל וכשנעשו שומרין היה במלכתו דלמרינן לקמן (ד' ז"ה): היה עמו בשעת שאלה אינו צריך להיות עמו בשעת שזורה ומתה: הניחא למאן דאמר. צפרק השואל (ה). פשיעה בצעלים פטור היינו דליכסוף: אלא למאן דאמר פשיעה בצעלים חייב. שלא נאמרה פטור בצעלים אלף צעליו ושומר שכר שחיונו בלא פשיעה אלף שומר חנם שחיונו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעליו עמו הואיל ופשע אמאי איכסוף: כשהוא אגרא וכו'. והו' להו שומר שכר: